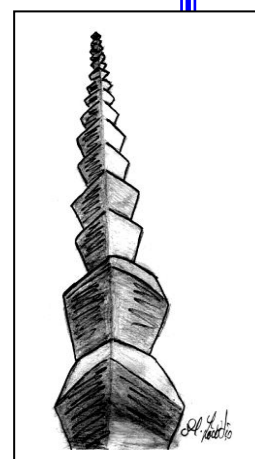
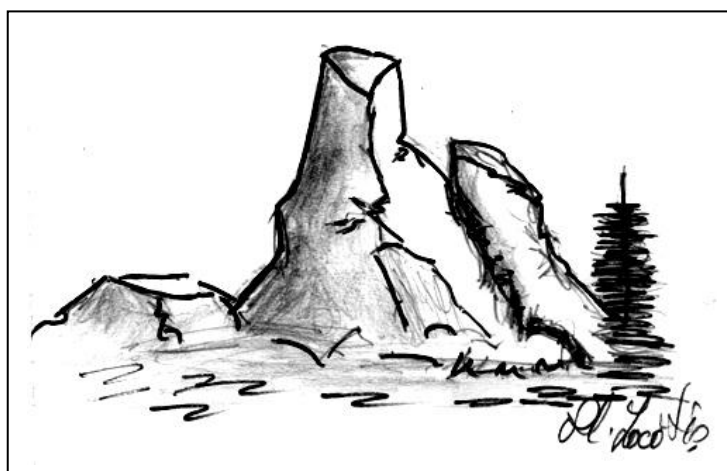

GI MN A ZIU

Revista elevilor

Scolii cu clasele I – VIII Nr.2 – Câmpulung Moldovenesc

Nr.1
DECEMBRIE 2000

Gimnaziu – Revista elevilor Școlii cu clasele I – VIII Nr.2

Câmpulung Moldovenesc - NR. 1 – decembrie - 2000

Colectivul redacțional

Profesori – Lăcrămioara Băcanu, Ortenzia Filipciuc, Francisc Nistiriuc Ivanciu – secretar de redacție, Traian Nistiriuc Ivanciu – redactor șef; Florența Vermeșan

Elevi - Adina Bărbântă; Dan Ciocoiu; Nicoleta Dranca; Ionuț Hrișcă; Adrian Romaga – redactor șef-adjunct; Diana Sbiciuc – secretar adjunct de redacție; Andreea Tănase.

Desene și grafică: Valentina Hău Văleanu

Alina Lăcătâș

Tehnoredactori: Irina Nisioi

Viorica Savu

LA ÎNCEPUT DE DRUM

Inițiativa de a scoate o revistă școlară, de acum cinci ani (aparținând elevelor Corina Prundean și Scorțariu Anca) ne-a întărit încrederea în aptitudinile publicistice ale elevilor noștri, fiind strop de lumină și putere în șovăielile oricărui început de drum.

Dorită “poartă veșnic deschisă între generații”, îndrăzneța întreprindere, numită “Curcubeu”, era (în cele 20 de pagini, scrise de mână) o reflectare a setei de exprimare a unor elevi, în căutarea personalității proprii. Conținând reportaje diverse și captivante (repere turistice ale orașului nostru; sfaturi pentru înlăturarea indispoziției; o poezie; curiozități din lumea animalelor; dialoguri vesele; ghicitori; probleme; rebus; desene-surpriză) unicul exemplar al revistei impresionează prin puritate și simplitate.

Având ca deschidere această încercare (în parte, reușită) și așezat comod între două milenii, primul număr al revistei “Gimnaziu” – dar și următoarele – își propun să ilustreze, cât mai mult posibil, viața spirituală a unei școli seculare, cu frumoase tradiții în peisajul cultural al orașului.

Rubricile permanente (dar nu, neapărat, bătute în cuie) vor urmări o cât mai fidelă reprezentare a vieții elevilor, părinților și a dascălilor, o cât mai vastă arie de colaborare între generații și profesioniști.

Ne propunem să evidențiem capacitatea elevilor noștri de a se adapta la regulile publicisticii, aducând la lumina zilei trăiri ale trecutului (din istoricul școlii și al așezării; amintiri ale absolvenților; obiceiuri și tradiții din bătrâni; comemorări) sau preocupări ale prezentului (încercări literare; tălmăcirii din alte limbi; desene și grafică; activități din cercuri; opțiuni; opinii; realizări extracurriculare etc.)

Revista se vrea și o proiectare a noastră într-un viitor plin de speranțe, legat mai ales de orientarea școlară și profesională a elevilor noștri și fundamentat pe eforturile noastre cotidiene.

Apărut în preajma sărbătorilor de iarnă, la granița imaginară dintre Anul Eminescu și Mileniul Trei, primul număr al revistei școlare “Gimnaziu” își dorește prin următoarele o viață lungă și prosperă, alături de colectivul redacțional, care mulțumește (și pe această cale) colaboratorilor și le urează lor, dar și celor dragi lor, sănătate, fericire și inspirație !

LA ANUL ȘI LA MULȚI ANI !

Din partea Redacției,
prof. Traian Nistiriuc-Ivanciu

CUVÂNTUL

de Emily Dikson

- Un cuvânt este fără viață
Când este rostit -
Spun unii.

Eu spun
Că el, deabia,
Viață ia
În acea zi.

Traducere din limba engleză
Hrișcă Ionuț (VII A)

DIN ISTORICUL ȘCOLII (I) (1883-1918)

Școala primară mixtă din Capusatului a fost deschisă la 22 octombrie 1883, ca anexă a școlii din centrul orașului Câmpulung Moldovenesc și va funcționa timp de doi ani în casa particulară a lui Dorotei Băncescu, din ulița bisericii din Capusatului, apoi în edificiul propriu, ridicat în apropierea gării C.F.R., din Câmpulung Moldovenesc. La 19 octombrie 1891, cu actul numărul 2148 – devine oficială, adică de sine stătătoare. Câmpulungul avea la acea dată trei școli primare.

La înființare, școala din Capusatului avea un singur post de învățător. Chiar în primul an de funcționare, școala a fost inspectată de către consilierul și inspectorul școlar Dimitrie Isopescu. Primul învățător al școlii a fost Diaconovici Gheorghe, care a funcționat până în anul 1888. În timpul funcționării acestui învățător, școala a fost inspectată și de un ministru austriac, care a regretat că școlarii vorbesc numai românește.

Odată cu mutarea școlii în localul ei propriu, s-a mai înființat un post de învățător, iar numărul elevilor a ajuns la 200. Al doilea post de învățător a fost ocupat de Stoler Bertha. În 1893 școala avea patru posturi, iar în 1902 erau șase posturi. Numărul copiilor de vârstă școlară era de 363.

Datorită creșterii numărului de copiii, a fost necesară mărirea localului de școală. Astfel că, în 1893, s-a mai adăugat o sală de clasă, iar în 1902 s-a construit în aceeași curte un al doilea corp de clădire, cu două săli de clasă. Acum școala avea patru săli de clasă și o locuință pentru director, situație care se menține mulți ani.

Din “Cronica școlii – Capusatului”, înființată în anul 1935 de directorul de școală Eusebie Mercheș, aflăm care au fost învățătorii de la această școală, chiar de la înființare.

Dintre învățătorii menționați s-au distins printr-o activitate deosebită următorii:

- Gheorghe Diaconovici – primul învățător și director de școală între anii 1883-1888;
- Chisanovici Mihai, învățător între anii 1897-1900;
- Neculai Naherneac-Niculescu, care a intrat ca învățător la școala din Capusatului în anul 1903 și a rămas până la pensionarea sa (la 1 septembrie 1938), având și conducerea școlii în anii 1932 și 1936-1938 ;
- Dumitru Gavrilescu, din anul 1905 ;
- Ilie Veslovschi – învățător între anii 1895-1898 ;
- Constantin Brăiescu, care a funcționat la această școală între 1904-1920;
- Gheorghe Voevidca, care a fost numit învățător la școala Capusatului. Datorită vredniciei acestor învățători, școala aceasta s-a putut mândri mult mai mult ca alte școli din Câmpulung. Potrivit datelor statistice din această perioadă, în anul 1911, la Școala Capusatului erau 171 de băieți și 135 de fete, din care 292 erau români. Se poate afirma că învățământul primar în această parte a țării era în plină înflorire. Astfel că, dacă la o populație de 60.593 de locuitori se găseau 9750 de elevi, înseamnă că din 6 locuitori, unul mergea la școală. Situația în districtul Câmpulungului era mai bună, comparativ cu districtul Sucevei.

În școli, la acea vreme, se învăța pe lângă scris, gramatică, aritmetică și geometrie, ceva geografie și istorie a Austriei, noțiuni de fizică, noțiuni de mineralogie, agricultură și chiar de anatomie.

La Școala Capusatului toți învățătorii aveau calificarea necesară, iar, după naționalitate, erau majoritatea români. Cele mai mari greutăți le avea însă Școala Capusatului în privința localului de școală, situație care se făcea auzită tot mai des în presa vremii. Această problemă grea avea însă să fie rezolvată mult mai târziu, după primul război mondial. (*Urmare în numărul viitor al revistei*).

Prof. *Filipciuc Ortenzia*

TOAMNA

Lunca toată e pustie,
Cerule pare adormit,
Vântul suflă dinspre ape
Peste drumul ruginit.

Frunzele zboară-ntristate
Prin poiana aurie
Și sunt duse și zburate
Până-n albia lucie.

Norii încruntați slobod
Picături grele de ploaie,
Vântul sub puterea lui
Crengi golașe-ndoaie.

Câinii urlă-n sat prelung,
Ciorile-n văzduh se ceartă,
Codrii parc-au adormit
Sub lumina moartă.

Eduard Nisioi
(VIII B).

OCHII TĂI, ALBAȘTRII

Ochii tăi seamănă cu doi luceferi:
Mari, strălucitori și plini de bunătate.
Priveam în ochii tăi albaștri
Și vedeam totul.

Ochii tăi albaștri sunt ca valurile mării,
Sunt ca foșnetul ierbii de primăvară!
Ochii tăi sunt doi luceferi,
Ca luceferii de-albaștri.

Ochii tăi buni
M-au înțeles întotdeauna.
Ochii tăi albaștri
S-au întristat, însă,
Doar la un singur cuvânt.

Andreea Tănase
(VIII A)

OPINII

Am fost elev la această școală

Încă înainte de anul 1959, când trebuia să încep cursurile școlii generale, muream de nerăbdare să fiu și eu alături de puștani care erau aproximativ de vârsta mea, dar erau în clasa I.

Am rugat părinții să-mi cumpere și mie ghiozdan, caiete și creioane, să fiu și eu în rând cu ei.

Din familie și din relația cu puștani de clasa I, acumulasem ceva termeni și „socoteli”, cum le spuneam noi.

A venit în anul 1959 și timpul să încep activitatea în clasa I, cu cele mai multe amintiri și peripeții. Prima întâlnire cu învățătoarea, profesorii și directorul s-a desfășurat într-un mod festiv foarte frumos, care cred că depășește cadrele festive din epoca noastră.

Prima dezamăgire, când a citit cataloagele „tovarășa” învățătoare Gânscă Eleonora, a fost că eram trecut în catalog repetent, din cauză că eram doi elevi cu numele de Ulian Ion.

Bineînțeles, după un plâns amarnic, mi-am luat locul în bancă mulțumit că nu eu sunt acela.

După ce „tovarășa” învățătoare Gânscă Eleonora, o învățătoare de mare clasă care știa să lucreze cu duhul blândeții cu noi (căci nu eram noi lemne de biserică), a început să ne stăpânească și să ne atragă de partea ei, lucrurile au început să intre pe făgașul normal.

Am înțeles încetul cu încetul că școala reprezintă pentru noi primii pași în viață și integrarea în societate.

Drept să vă spun, școala arăta destul de bine, era căldură suficientă, curățenie și aproape tot ce ne trebuia. S-a început în această perioadă construcția unui corp nou de clădire (corpul B) pentru a îmbunătăți și mai mult condițiile de învățământ. Astfel s-au mutat atelierele (unele erau niște clase dărăpănate) și s-au înmulțit sălile de clasă.

Foarte bine era întreținută și ornată sala de ședințe și festivități.

Cu mâna pe inimă vă spun că în privința profesorilor, Școala generală Nr. 2 era printre primele școli generale din oraș.

Fac o paranteză, aducându-vă la cunoștință câte ceva despre corul Școlii Nr.2 care prin profesorul Velehorschi a adus la Câmpulung premiul al treilea pe țară.

Am avut profesori foarte buni, ca: profesoara de matematică (Buburuzan Elena), profesoara de română (Andrieș Veronica), profesorul de atelier (Ropciuc Aurel).

Vă aduc la cunoștință că, dintr-o clasă de treizeci și unu, dacă țin bine minte, mai mult de jumătate au reușit la licee foarte bune și școli tehnice.

Dintre ei mulți sunt ingineri, doctori, profesori.

Ce ar trebui făcut pentru școlile de astăzi, deci și pentru a noastră:

- un picuț mai multă disciplină;
- renovarea școlii (centrala termică, igienizare), bineînțeles, în ordinea posibilităților;
- profesorii să fie puțin mai exigenți și dreți cu toți elevii.

Mai multe, după instaurarea noului guvern. Mult succes!

Ion Ulian
– inginer; absolvent 1967

Opinii

O respectuoasă amintire...

Mă numesc **Piticariu Anca Irina** și sunt elevă în clasa a XI-a B, a Liceului teoretic „Dragoș Vodă”, profilul matematică - fizică.

Primele șapte clase le-am absolvit la „Școala cu clasele I – VIII Nr.2” din Câmpulung Moldovenesc. În acești șapte ani mi-am făcut mulți prieteni, poate și datorită faptului că am fost șefa clasei și a trebuit să fiu aproape de colegii mei și să-i ajut de cele mai multe ori.

Experiența acumulată în acești ani m-a ajutat să mă adaptez mai ușor în cadrul altei școli, unde am absolvit clasa a VIII-a; este vorba de Școala generală din comuna Desa, județul Gorj.

De asemenea, m-a ajutat să mă adaptez și la liceul din Câmpulung.

Printre cele mai dragi amintiri legate de „Școala cu clasele I – VIII Nr.2” se află cea referitoare la doamna învățătoare Pentelescu Elisabeta. Pot să vă spun că primii patru ani petrecuți sub îndrumarea doamnei au fost temelia pregătirii mele profesionale și a comportării mele din următorii ani.

Altă amintire plăcută, în ordine cronologică, este în legătură cu clasele V – VIII, când l-am avut ca diriginte pe domnul profesor de limba și literatura română Nistiriuc – Ivanciu Traian. Atunci am învățat ce înseamnă un colectiv unit în jurul dirigintelui, când pe primul loc se situa interesul colectivului, și nu interesul personal.

Mi-au fost aproape și ceilalți profesori, pe care i-am considerat atât dascăli, cât și prieteni: doamna Pleșca Nicoleta (la franceză), doamna Vermeșan Florența (la biologie), domnul Zofotă Corneliu (la matematică), doamna Băcanu Lăcrămioara (la fizică și chimie), doamna Filipciuc Ortenzia (la geografie și istorie), doamna Piticari Mariana (la tehnologie), preotul Giosan Teodor (la religie), domnul profesor Forfotă Emil (la muzică).

Eu le păstrez acestor dascăli o respectuoasă amintire și sper ca și ei să-și aducă aminte cu plăcere de eleva Piticariu Anca.

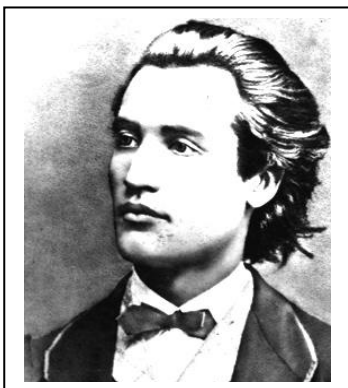
Anca Piticariu
- absolventă - 1997

VINE SEARA...

*Vine seara somnul dulce,
Pleacă toate, să se culce;
Iar în ceruri se arată
Luna cea îngândurată.*

*Lângă ea, un roi de stele
Zâmbesc visurilor mele,
Oglindind în unda plină
Legănarea lor sublimă.*

Valentina Hău Văleanu
(VIII A)

IUBIREA ȘI NATURA ÎN POEZIA LUI EMINESCU

Motto: *Și dacă norii deși se duc
De iese-n luciul luna,
E ca aminte să-mi aduc
De tine-ntotdeauna.”*
(Eminescu)

Între marile teme proprii creației lui Eminescu, alături de meditația asupra artei, asupra vieții sociale sau asupra existenței în general, slăvirea naturii și a iubirii ocupă un loc foarte însemnat, manifestând un înțeles extrem de adânc.

La Eminescu, iubirea și natura nu formează ceea ce numim un capitol aparte, nu se izolează, totuși, tematic, ci se constituie ca urmare a unei atitudini, care luminează și tulbură în același timp, mai ales când cele două sentimente se convertesc într-o formă cosmică ce hotărăște destinul ființei umane.

Natura își face apariția în creația lui Eminescu încă de la întâia sa poezie, publicată în “Familia” - “De-aș avea...” -, mai cu deosebire în “Mortua est”, în cadrul căreia întâlnim primul pastel eminescian, țesut din lumini delicate, din străluciri fantastice și întruchipări de basm. Iubirea și natura devin acum inima creației eminesciene – înțeleasă cum trebuie, numai dacă o privim în cadrul multiplelor ei corelații.

Aflându-se până în ultima clipă a vieții lui creatoare într-o neostenită căutare a echilibrului lăuntric și a împlinirii sale, Eminescu privește iubirea și natura nu ca pe niște înalte sfere ale evadării din viață și nici ca pe niște motive de capitulare în lupta împotriva răului social, ci ca pe unicul izvor al entuziasmului său neîntrerupt în fața frumuseților lumii, menit să-i regenereze elanurile creatoare istovite de eforturi. Între elementele feerice ale naturii și puritatea iubirii, între ordinea sau armonia firească a naturii și concepția poetului despre iubire există o legătură indisolubilă. Năzuința poetului către iubirea ideală, statornică, își asociază nemijlocit mărețiile și frumusețile firii. În această ordine de lucrări, Eminescu e dominat de timpuriu de căutări arzătoare. În sufletul său au loc confruntări dramatice, zbateri, contradicții, dezamăgiri profunde.

În perioada iluziilor și a visurilor din tinerețe, poetul a crezut cu ardoare în posibilitatea unei iubiri desăvârșite. Poezia din această perioadă traduce dorul și această credință în expresii și tonalități lirice pline de farmec, în culori poetice vii, în lumini fără pată, în prezentarea unei naturi cu o vegetație luxuriantă, cu tulburătoare sclipiri și tremur de ape – totul mărturisit într-un limbaj simplu, pur, colocvial. Predilecția pentru cadre cu verdeață și pentru locul din inima lui, pentru cântecul de izvoare, pentru baterea domoală a ramurilor, pentru torsul greierilor, pentru șoapte și îngânări, pentru dulcele cântec de corn – tipic motiv romantic și eminescian – sau pentru lumina de lună argintie, proiectată pe mari întinderi devine acum o înclinație statornică.

Vremea aceasta de exuberanță, de plenitudine a sentimentului iubirii care transfigurează lumea, vremea visului “chimeric” al poetului, care trăiește încă sub semnul marilor aspirații intime, durează până dincolo de anul 1876 și își află ecoul, mai ales, în poezii ca: “Făt frumos din tei”, “Floare albastră”, “Crăiasa din povești”, “Povestea codrului”, “Povestea teiului”, “Lacul”, “Dorința”, “Călin (file din poveste)”, “Noaptea”, “O, rămâi...”, “Și dacă...”, “Sara pe deal”.

În aceste poezii, natura este pentru Eminescu o martoră statornică și o părtaşă ocrotitoare a iubirii în momentele ei de farmec și de pace. Iubirea și natura se întretes intim, până ajung să se contopească.

Poetul nu-și pierde credința în rostul iubirii și nici aspirația spre o iubire totală, accesibilă doar marilor lirici și marilor îndrăgostiți.

Corina Prundean – absolventă 1998

STEAUA DE LA IPOTESTI

*A fost odat' un Făt-Frumos,
Fecior înalt tras prin inel,
În mintea noastră veșnic tinerel,
Cu ochi strălucitori și glas duios.*

*Pe drumul vieții ne-a purtat,
În codri cu mireme-amețitoare;
El animalele ne-a invitat
La nunți și-ospețe primitoare.*

*Apoi trecut-am un izvor,
Care doinește și te cheamă
Să faci doi pași încetișor,
Să vezi pădurea de aramă.*

*El multe nopți a petrecut,
Sub clar de lună argintie,
Și și-a făcut un așternut
Din raze moi și frunză ruginie.*

*El a cântat iubirea ne-ncetat,
Dar n-a uitat nici țara;
Și multe versuri a-nșirat,
Slăvind pe dealuri sara.*

*Iar drumul vieții scurt, dar dens,
El l-a parcurs în ritm imens...
Și l-a mutat a vieții fire
Din viața stearpă-n nemurire --
Căzând o stea, în sus, la Ipotești:
Luceafăr al simțirii românești.*

*Nicoleta Dranca
(VIII- B)*

SUNETUL MUZICII ÎN POEZIA EMINESCIANĂ

Motto : “Pot fi minuni...ca tine nu-i
nici una.” (Eminescu)

Când citești o poezie a lui Eminescu, armonia ei te conduce într-o lume ireală, o lume a sunetelor.

Acolo fiecare vocală, fiecare consoană are rostul ei. Așezarea lor în vers, alternarea lor, ritmul dat de ele dezvoltă melodicitatea discretă, surdinizată a poeziei.

Vocalele închise (“î”, ”u”, ”i”) produc o melodie gravă, persistentă, monotonă; cele deschise (“a”, ”e”, ”o”) imprimă un ritm ascendent, plin de viață și energie. Dar alternarea lor continuă (grave și acute, închise și deschise, întunecate și clare) creează o modulație aparte, o muzicalitate continuă, creează armonia.

Muzicalitatea care se găsește în poezia lui Eminescu este de două feluri: una externă, determinată de elementele prozodice, și una internă – acea muzicalitate care pătrunde în interiorul ființei, atunci când poezia este citită, care ne face să nu rămânem indiferenți la glasul ei. Ea îndeamnă la o atentă ascultare, nu doar la auzirea ei. Dacă acea muzicalitate deosebită ne pătrunde în suflet, atunci poezia respectivă reprezintă o adevărată artă. Dar al poeziilor lui Eminescu, armonia este o armonie unică pe care o are, după cum spunea F.Schiller, doar “un mare poet liric”. Pentru un astfel de poet glasul sunetelor se găsește în fiecare obiect și ființă din jurul lui: în susurul izvoarelor, în murmurul frunzelor, în melodia păsărilor, în glasul buciului. Aceste sunete sunt însă acoperite de o armonie mai amplă, a muzicii lumii, care este percepută odată cu înțelegerea sentimentului morții. Muzicalitatea lumii devine caldă, pură, plină de dragoste (chiar dacă uneori ea este oprită brusc de brutalitatea acestei lumi), datorită trecerii ei prin filtrul inimii poetului, care o curăță de impuritățile ei. Astfel lumea se transformă într-o lume a armoniei, o lume a poeziei.

Criticii literari au văzut în muzicalitatea poeziei lui Eminescu diferite aspecte. Mite Kremnitz, prima sa traducătoare în limba germană, consideră “cuvântul” lui Eminescu “cel mai muzical și mai bogat în elemente sugestive” dintre elementele unei poezii. Tudor Vianu consideră că muzicalitatea poeziei lui Eminescu este “ultima taină a farmecului” poetic eminescian. Toate aceste idei ne arată că muzicalitatea eminesciană își are bazele în operele și ideile literare și filozofice ale lui Kant, Schopenhauer, Schiller, Nietzsche și Th.H. Rotscher, ultimul spunând că “o anumită stare de suflet muzicală anticipează și produce în minte ideea poetică.”

O astfel de armonie și de muzicalitate nu s-au mai întâlnit în literatura românească, ele fiind cu adevărat unice. Dar ele se întâlnesc în literatura universală la marii poeți, care au reușit să îmbine magnific sunetele, luminile și culorile în cele mai veridice trăiri sufletești.

Astfel, Eminescu devine un poet universal, recunoscut în lume, subjugând sufletele străinilor cu versuri ca:

*Puterea nopții blând însenina-vei
Cu ochii mari și purtători de pace?
Răsați din umbra vremilor încoace,
Ca să te văd venind-ca-n vis, așa vii ! “*

*Adriana Porcuțan –
absolventă – 1997*

TOAMNA

*Se usucă, rând pe rând,
Flori și frunze cad sunând.
Se arată....
Se arată....
Toamna umedă și rea,
Cu plâns la fereastra mea.*

*Stau ascunse-n cuiburi vrăbii,
Zgribulite-acum;
Vântu- acoperă cu frunze
Urma de pe drum.*

*Unde ești, soare, acum ?
De ce vara ai lăsat-o-n drum ?
Unde ești, bucurie, acum ?
De ce speranța ai lăsat-o-n drum ?*

*Norii negri s-au lăsat
Peste dealuri, peste sat,
Și fântâna plânge-ntruna,
Și potecile-s pustii....
Iar în zori, peste câmpii,
Curge luna.*

*S-au ascuns în gânduri vrăbii,
Zgribulite-acum;
Vântu-acoperă cu lacrimi
Urma de pe drum.*

Andreea Tănase
(VIII A)

INCHIETA NOASTRA

Școala noastră la prezent și viitor

Reporter:

I) – Cu ce aspecte ale școlii considerați că ne putem mândri ?

1) Prof. Lăcrămioara Băcanu (Director):

– În primul rând, cu promovarea tuturor elevilor de la școala noastră a examenului de capacitate din vara anului 2000. Locul al IV-lea, pe județ, obținut de “Sanitarii pricepuți”, ca și locurile I și al II-lea (etapa județeană, la cros) pentru elevii Bărbântă Adina (VII A), Cobeliță Nicoleta (VII A) și Piticari Iulia (VI A) sunt alte reușite care ne fac cinste. Ne mândrim cu cei doi foști elevi ai acestei școli (înv. Piticari Anca și prof. Nistiriuc-Ivanciu Francisc), astăzi colegi cu foștii lor profesori, ne mândrim cu realizarea unui cabinet de informatică. (Din septembrie, 2000, și până în prezent, prin contribuția financiară a părinților și prin sponsorizare a firmei S.C. “IRPECO”-IMPEX-Craiova ne-am îmbogățit cu unsprezece calculatoare.) Firma în discuție a inițiat în tainele computerului cincizeci și trei de cursanți (elevi, cadre didactice, interesați), stârnind în rândul multor elevi de la școala noastră aptitudini nebănuite.

Mai recent, am finalizat lambrisarea a trei săli de clasă, mulți părinți înțelegând pozitiv întreținerea unui climat sănătos și estetic pentru studiu.

2) Sorin Sbiciuc (părinte):

– Cu faptul că avem o școală frumoasă și aceasta, din toate punctele de vedere.

3) Adrian Romaga (VIII A) :

– Există mai multe lucruri cu care ne putem mândri. Școala unde învăț a fost și este una dintre cele mai mari și mai cochete clădiri din zonă, având spații largi, numeroase săli, o frumoasă sală de festivități, cabinete și laboratoare bine dotate (biologie, fizică, geografie, informatică).

Cu toate că nu avem atât de mulți elevi (ca la școlile 3 sau 4), în fiecare an un număr important dintre ai noștri reușesc la cele mai bune licee din oraș sau județ.

De zeci de ani, în această școală și-au făcut datoria sute de cadre didactice valoroase, iar astăzi învățătorii și profesorii noștri continuă tradiția cu pasiune.

Reporter:

II) – Ce lipsuri constatați că perturbază procesul de învățare?

1) Prof. Lăcrămioara Băcanu (Director):

– *Printre lipsurile cele mai evidente putem enumera: mobilierul insuficient, precar calitativ; material didactic neadus la zi; mijloace audio-vizuale insuficiente, perimate, inadecvate etapei pe care o parcurge reforma învățământului. De asemenea, atelierul (o eventuală sursă de câștig) se află în paragină totală. La toate acestea, adăugăm neajunsurile materiale în care se zbat majoritatea familiilor și, de unde nu e, ...nici Dumnezeu nu cere...*

2) Prof. Daniela Dominte:

– *La cele semnalate mai sus, aș remarca lipsa motivației învățării la elevi, dezinteres alarmant la unele obiecte de studiu și, nu în cele din urmă, faptul că părinții nu se implică suficient în activitățile propuse de școală.*

3) Sorin Sbiciuc (părinte):

– *Faptul că atelierul școală și sala de sport nu sunt funcționale și amenajate suficient.*

4) Adina Bărbântă (VII A):

– *Printre factorii care perturbază procesul de învățare enumerăm: absențele nemotivate ale elevilor; influențarea elevilor buni de către cei răi; dezinteresul manifestat de unii părinți față de situația la învățatură și comportarea copiilor lor; o atitudine greșită, chiar ostilă, față de școală a unor elevi, dublată de a părinților acestora, din păcate; dezordinea, haosul în programul zilnic al elevilor.*

Reporter:

III) – Care ar fi măsurile ce trebuie luate pentru ameliorarea sau chiar eliminarea acestor neajunsuri ?

1) Prof. Lăcrămioara Băcanu (Director)

– *O mai bună colaborare cu comunitatea locală (primăria, sponsorii, comitetul de părinți); o mai strânsă și eficientă apropiere a școlii de familie. Sunt încrezătoare în ajutorul care ni l-a promis actualul primar (d-l **Constantin Mangiurea**), fost elev al școlii unde tatăl dumnealui a fost mult timp director.*

2) Prof. Francisc Nistiriuc-Ivanciu:

– Orele de curs ar putea fi mult mai atractive, lectoratele cu părinții – mai numeroase și mai eficiente. Elevii ar trebui activați în mai mare măsură, atât la ore cât și în afara acestora.. “Rezolvarea” practică a teoriei însușite ar duce la o integrare socială rapidă și benefică pentru societatea noastră, avidă de schimbare.

3) Mihaela Maricari (Părinte):

– Cred că elevii ar putea fi mai bine supravegheați în pauze și, eventual, la orele în care absentează unii profesori.

4) Georgeta Nisioi (VII A):

– Ar fi necesară întărirea disciplinei în școală, prin legi stricte, care să păzească și să aibă sub control elevul. De asemenea, să sporească autoritatea profesorilor față de elevi. Părinții să se implice mai curajos în creșterea interesului față de școală și de educația copiilor.

Reporter:

IV) – Vorbiți despre rolul școlii în cartierul nostru !

1) Prof. Lăcrămioara Băcanu (Director) :

– Școala a fost și rămâne, alături de biserică, un factor de bază în educație. Ea își propune să devină un mediu de realizare a idealului educațional al elevilor, în care cooperarea și competiția, gândirea independentă, opinia liber exprimată și argumentată, atitudinile sociale pozitive se constituie într-un climat propice învățării. Școala noastră are misiunea să-i ajute pe elevi în utilizarea practică a cunoștințelor dobândite în descoperirea de sine și în orientarea lor spre împlinirea în viața privată și publică.

2) Gavril Jucan (părinte):

– Are un rol deosebit în pregătirea tinerelor vlăstare și propulsarea lor spre alte școli de prestigiu. A fost, este și va fi un lăcaș de lumină și pentru cei care au depășit vârsta școlarității. Datoria localnicilor este de a respecta și cinsti școala din cartier, atât ca pe o construcție impunătoare, cât și ca pe o instituție de cultură, unde au fost pregătiți ei, li s-au pregătit copiii lor și se vor pregăti, în continuare, multe generații.

3) Adrian Romaga (VIII A):

– Pentru formarea noastră, școala are un rol determinant, căci la școală nu descifrăm atât lumea înconjurătoare, cât căpătăm deprinderi practice, foarte folositoare viitoarelor profesii.

De școală depinde întreaga noastră viață, căci aici devenim mai inteligenți, mai manierați, capabili a înfrunta necunoscutele ce așteaptă a fi rezolvate. De obicei, oamenii cu multă carte sunt respectați mai mult.

Școala este, și nu numai pentru mine, cea mai importantă parte a vieții.

Reporter:

V) – Cum vă imaginați că ar trebui să arate școala noastră în viitor ?

1) Prof. Lăcrămioara Băcanu (Director):

– Despre școala noastră în viitor, numai bine!

Va arăta aiudoma societății pe care o edificăm. Însă, evident că ne dorim ca lipsurile acute, pe care le simțim în prezent, să dispară într-un viitor cât mai apropiat. Ne dorim o dotare cu mijloace audio-vizuale moderne (de ce nu, chiar televiziune cu circuit închis !), un mobilier ergonomic, o sală de sport funcțională, un atelier-școală capabil a întreține și îmbunătăți o stare materială înfloritoare; o extindere a spațiului pentru grădiniță și agrement.

Vom lupta ca rețeaua de calculatoare să fie conectată la Internet.

2) Prof. Florența Vermeșan:

– Elevii să-și poată însuși cunoștințele în școală .

Să aibă cantină proprie, pentru ca elevii să vină la școală dimineața și să plece seara. Fiecare clasă ar trebui să aibă calculatoare și cameră video și laboratoarele – bine dotate.

3) Mariana Vranău (părinte):

– Viitorul școlii depinde de mulți factori, redresarea economiei naționale fiind primordială. Dotarea cu calculatoare ar trebui să meargă fericit mână în mână cu creșterea interesului profesorilor față de elevi și a elevilor față de profesori.

4) Ionuț Hrișcă (VII A):

– În mileniul următor școala ar trebui să aibă cel puțin zece nivele: câteva pentru recreerea elevilor, iar restul pentru sălile de clasă, cabinete și

laboratoare. Fiecare clasă va fi dotată cu încălzire și lumină proprie, fiecare laborator, înzestrat cu cele mai moderne echipamente, pentru a face învățarea mai ușoară.

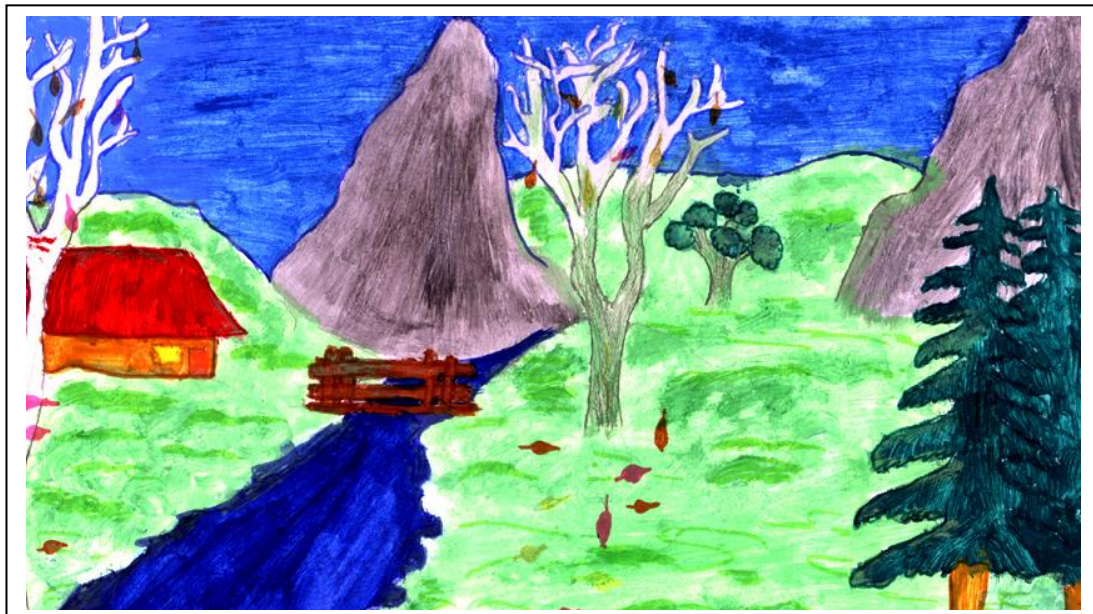
Biblioteca să fie plină de computere cu CD-ROM-uri și dischete cu texte literare, de toți autorii celebri din lume.

Ar trebui să existe și camere de luat vederi în toate încăperile școlii, pentru a supraveghea școala de hoți și chiar pentru a prinde copiii care încearcă să copie la lucrări.

*

În loc de concluzii la răspunsurile primite, mulțumim din tot sufletul și rămânem recunoscători celor care s-au străduit să ne reprezinte cât mai fidel (profesori – părinți – elevi) gândurile și sentimentele despre această generoasă și inepuizabilă temă.

Reporteri: *Adrian Romaga (VIII A) și Diana Sbiciuc (VII A)*

Chestionar ecologie

STIMAȚI COLEGI !

Vă rog să acceptați a răspunde la următorul chestionar!

1.Știați că frunzele realizează fotosinteza, producând hrană pentru întreaga lume vie?

Da, știam că frunzele realizează fotosinteza din apă și săruri minerale, în prezența luminii și a dioxidului de carbon (CO₂), pentru întreaga lume vie..

2.Credeți că plantele trebuie ocrotite?

Plantele trebuie ocrotite, deoarece ele produc hrană pentru întreaga lume vie.

Planta este un element de biocenoză.

3.Dar animalele?

Și animalele ar trebui protejate, deoarece ele reprezintă o sursă de hrană pentru oameni, dar și unele animale sunt declarate monumente ale naturii și, fără ele, mediul terestru ar fi pustiu.

4.Cum ați putea să protejați plantele dintr-o pădure?

Am putea să protejăm plantele dintr-o pădure, la fel ca și pădurea, prin oprirea poluării.

5.Ce ați putea face pentru protecția animalelor dintr-o pădure ?

Pentru a proteja animalele dintr-o pădure, am putea opri vânătoarea unora dintre ele (urs, vulpe etc.), dar și prin oprirea poluării.

Vânarea ar trebui să se facă la un număr foarte mic de animale și numai în anumite perioade ale anului, pentru a putea permite perpetuarea speciei.

Valentina Hău-Văleanu
(VIII A)

Din bătrâni.

ASCULTAȚI COLINDA NOASTRĂ !

Un buchet de flori pe masă,
Ascultați colinda noastră!
Un buchet de vioarele,
Ascultați vorbele mele!

C-așa-i legea strămoșească:
Unii să se-nvesească!
Legea mare s-a ivit
Sus la Sfântul Răsărit

Și străluce cu tărie
Și cu mare bucurie,
Bucuria omului –
Moștenirea Domnului.

Că preabunul Dumnezeu
L-a făcut pe Fiul Său,
L- a făcut și coborât
Jos, în iesle, pe pământ.

L-a coborât printre noi,
Să ne scape de nevoi.
Și de-acuma în vecie,
Mila Domnului să fie!

Colinduța noastră-i scurtă,
Să trăiască cine-ascultă!
Colinda s-a terminat,
Să trăiți c-ați ascultat!

La anul și la mulți ani!

**Culeasă de Ovidiu Boca (VIII B)
– de la Iulian Boca – 24 de ani**

URĂTURĂ

L
A
M
U
L
T
I
A
N
I
2
0
0
1

–Ahou ! Ahou !
Sara lui Sfântu Vasâle,
Bună sara, măi stăpâne !
Bună sara, doamnă gazdă,
Mă primești să-ți trag o brazdă ?
Mă primești ori mă gonești,
Ori cu somnul te trudești ?-
– Da de ce nu, măi băiete,
Vino-n casă, că am fete,
Fete mari, de măritat
Și feciori de însurat.
– Dumneavoastră, gospodari cinstiți,
Vă rog să nu bănuți
C-am venit cam nepoftiți !
Și nu urăm în tot locul,
Numai unde arde focul,
Numai unde-s case mari,
Ca la oameni gospodari.
Ia mai mânați, măi plugari !
Hăi ! Hăi !
Vă urăm, vă povestim,
Din bătrâni vă amintim.
Am umblat ș-am tot umblat
Și aici ne-am așezat,
Că aici, am auzit,
C-aveți țuică de pilit
Și cârnați de mozolit.
Am să spun așa, treptat,
Ce se mai petrece-n sat.
Azi, în România noastră,
De la moși strămoși rămasă,
De la o vreme încoace
Fetele nu știu a toarce.
Și a fost odată bine,
Când purtau hora bătrânii.
Flăcăi, fete și copile,
Când era o sărbătoare
Aveau fețe ca de floare;
Se-mbrăcau după putință,
În cojoc, ițari, catrință,

În opinci purtau obiele
Nu ca azi – cizme de piele.
Mândrie era atunci,
Fetele s-aibă papuci.
Azi, măi frate-s degerate
În pantofi cu tocuri-nalte
Și cu ciorapi transparenți,
Cumpărați de pe la nemți.
Ia mai îndemnați, băieți !

Hăi! Hăi!

C-așa-i tineretul az,
Nu mai știe de necaz,
Nu vrea vacă, nu vrea cal,
Ci vrea fustă de tergal.
Tineretu-i plin de boală,
Că la cinșpe ani se-nsoară.
Frunzuliță trei mărgele
S-a schimbat moda, mă vere,
Toate-s fără nici un rost,
Nu mai este cum a fost.
De la zi la zi se schimbă,
Altă modă, altă limbă,
Alte haine și alt port,
Obiceiul nostru-i mort.
Arză-l focul și l-ar bate
Cine-a dus moda prin sate,
Că de când cu moda nouă,
Nici nu ninge, nici nu plouă.
Azi femeia pân-o-mbraci,
Vinzi doi cai și șapte vaci.
Nu vrea brânză, nici smântână,
Ci doar ceas de-aur la mână,
De-auzi ceasul țacănind
Și mațele ghiorăind.
Ia mai dați din bici, flăcăi,
Și sunați din zurgălăi,
Să se-audă-n munți și văi!

Hăi !Hăi !

Rujul, pudra și cerceii
Mi-au mâncat mie purceii;
Vai, săraca fudulia,
Mi-a mâncat gospodăria!
Frunzuliță de cicoare,
Moda pe la noi e mare,
Fetele-s toate cucoane.
Opt clase de-au terminat,
La liceu toate-au plecat;
Cum fac școala de opt ani,
Se și duc la Botoșani;
Dintr-un metru de molton
Fac și fustă și palton.
Frunză verde și-un scaiete,
Fetele ieri erau fete –
Nu ca azi niște cochete.
Lasă boii pe ogor
Și fug la televizor,
Unde-i muzică ușoară,
Străină, din altă țară,
Nu de-a noastră – populară.
La ureche clopoței,
Ia mai îndemnați, flăcăi!

Hăi! Hăi!

De urat am mai ura,
Că mai știu câte ceva,
Dar, de-atâta urătură,
Mi-a-nghețat limba în gură,
Cu gândul la băutură,
La plăcinte și dulceață,
La fete de strâns în brață.
Opriți plugul, băietani !
La anul și la mulți ani !
Ahou! Ahou!

Culeasă de Vasilică Nisioi (VIII B)
de la Victor Hopincă – 72 ani

FULGUL

Un fulg ușor, de nea
A căzut pe fruntea mea.
M-am bucurat că a sosit,
M-am întristat că a murit.

Acea steluță argintie,
Prilej de mare bucurie,
De-afară, dintr-un roi de stele,
A poposit în gândurile mele.

Și mi-a adus o pace albă
Ninsoarea așteptată, dragă...
Și o sfială pură cobora
Până în inimă și tremura.

Damiana Piticari (VI A)

IARNĂ PE RARĂU

*Peste codrul adormit
Zâna albă a sosit.
Suflă vântul haiducește
Și codrul din plin vuieste.*

*Și oftează tot mai greu,
Pădurea de pe Rarău..
Pietre albe renumite
Stau în ceață, adormite.*

*Bate vântul mai avan
În poiana lui Bozan:
Seculara grea huieste
Și toți Popii viscolește...*

*Este frig, vânt și furtună,
Frumos codru mai răsună.
Și șoptește, amorțit,
Că nea albă a venit.*

**Eduard Nisioi
(VIII B)**

TĂLMĂCIRI

CÂNTECUL SENEI

de Jacques Prevert

Sena are noroc.
Ea, fără de grijă,
Curge lin și dulce,
Ziua ca și noaptea.
Pleacă-ncet de la izvor,
Fără zgomot,
Fără griji,
Și, fără a ieși din patul său,
Se îndreaptă către mare,
Trecând prin Paris.

Sena are noroc.
Ea e fără de grijă,
Atunci când se plimbă,
De-a lung de maluri,
Cu rochia ei verde, frumoasă,
Scăldată-n lumini aurite...
Gelos, Notre Dame,
Cu toate pietrele sale,
Înalt și de sus,
O privește chiorâș.

Dar Senei nu-i pasă.
Ea, fără de grijă,
Curge lin și dulce,
Ziua ca și noaptea,
Și se duce înspre Havre,
Și se pierde-ncet în mare,
Trecând ușor, ca un vis,
Prin mijlocul misterelor,
Misterelor din Paris.

Traducere din limba franceză
Bogdan Vranău
(VIII B)

PRINȚUL ȘI MINGEA DE BOWLING

(Din “ My first English readings”-Fundația “Al. Bogza”-
Câmpulung Moldovenesc-1988.)

A fost odată un prinț. Și părinților lui, regelui și reginei, le-a intrat, nu știu cum, în capetele lor regale, că nici o prințesă nu ar fi destul de bună pentru fiul lor, decât dacă ea ar simți un bob de mazăre printr-o sută de saltele.

Nu ar trebui să fie pentru nimeni nici o surpriză că prințul tare greu își va găsi o prințesă. De fiecare dată când el se întâlnea cu o prințesă drăguță, mama și tatăl său dădeau ordin servitorilor să clădească o sută de saltele pe un bob de mazăre și să o invite să doarmă deasupra.

Dimineața, când prințesa coboară să ia micul dejun, regina o întreabă:

“Dragă, cum ai dormit?”

Iar prințesa răspunde politicos: “Bine, mulțumesc de întrebare!”

Și regele îi arată ușa.

Totul a continuat așa încă trei ani. Și, desigur, nimeni nu a simțit bobul de mazăre de sub o sută de saltele.

Într-o zi prințul s-a întâlnit cu fata visurilor sale. El a decis să facă ceva. În acea noapte, înainte ca prințesa să se ducă în pat, prințul a pus mingea sa de bowling sub cele o sută de saltele.

În dimineața următoare, când prințesa a coborât să ia micul dejun, regina a întrebat: “Dragă, cum ai dormit?” “Asta poate că sună ciudat – a spus prințesa – dar eu cred că mai am nevoie de o saltea. Am simțit că am dormit pe o umflătură mare, cât o minge de bowling.”

Regele și regina au fost satisfăcuți. Prințul și prințesa s-au căsătorit.

Și au trăit cu toții și în continuare fericiți, dar nu întru totul cinstiți, până la sfârșitul vieților lor.

Tălmăcire din limba engleză

Ionuț Hrișcă (VII A)

ÎNTREBAREA ZEBRĂ

de S. Silverstien

Eu am întrebat pe zebra:

- Ești tu neagră, cu dungi albe,
- Sau albă, cu dungi negre ?
- Și zebra m-a întrebat pe mine:
- Tu ești bun, cu obiceiuri rele,
- Sau ești rău, cu obiceiuri bune ?
- Tu ești zgomotos și câteodată liniștit,
- Sau ești liniștit și câteodată zgomotos?
- Ești bucuros, cu unele zile nefericite,
- Sau ești nefericit, cu unele zile bucurtoase?
- Ești curat, cu obiceiuri murdare,
- Sau murdar, cu obiceiuri curate?
- Și ea a tot continuat...

Nu o să mai întreb niciodată o zebra

Despre dungi,

Din nou.

PERLE...FĂRĂ CARATE

Culese de Georgeta Nisioi (VII A) și
Dan Ciocoiu (VIII A)
Comentate de Redacție.

Motto:

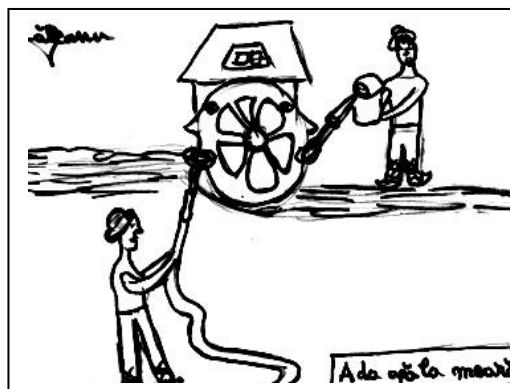
De la colegi auzite,
Perle fără de carate,
Colegilor dăruite,
Pentru-a nu fi ...repetate.
(Redacția)

Dacă nu ați aflat încă, acum e
momentul să știți și dumneavoastră că:

- pisica e un animal care... zbiară;
- și asta în spațiul Carpato-Danubiano-Pontic, unde locuitorii sunt... rromi;
- iar Capitala acestui spațiu (numit, cum se putea altfel ?- România) este... Transilvania;
- din punctul de vedere al stării de agregare, soba e un corp... puternic;
- auzind de Viena, evident că vă gândiți la capitala... Franței;
- Napoleon a fost... cerșetor;
- iar Ecaterina Teodoroiu – regina foarte darnică a... Rusiei;
- Carpații se găsesc în... pachet, Shakespeare - pe locul ocupat de Eminescu și nu ne miră deloc faptul că există (printre semnele de punctuație, bată-le vina!) și liniuța de ...virgulă;
- un râu, Marna, a... adus victoria francezilor (Așa râu, mai zic și eu!);
- pentru unii colegi numerele pare sunt acelea care... par că se mai împart;
- în schimb, înmulțirea: operația prin care un număr devine un... altul, care (la rândul său) se poate împărți prin el însuși (probabil: însuși);
- Dunărea trece prin... Asia;
- și cum să nu fie așa, când Europa este căutată cu disperare prin... Africa sau prin... Canada (Nu v-ați oprit din căutare ? Încercați și în... România, cine știe norocul cel de pe urmă... al românului ?!);
- confuzia (milimetrică) dintre metal și... metan e floare la ureche pentru elevii care știu că la extragerea rădăcinii din 16 te poți aștepta la... 8 și că predicatul verbal este exprimat prin... complement sau poate (cine știe ?!) prin... compliment.

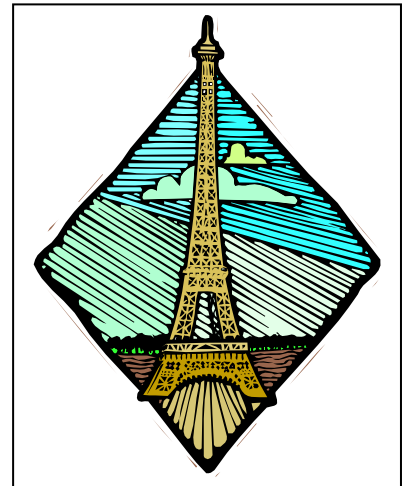
În fine, complimente colegilor aflați la mare depărtare de asemenea exprimări!

UNE ECOLE DOUCE COMME LE MIEL

Dans une region speciale,
Dans un endroit de tres loin,
Ou l'herbe etait carressante,
Le ciel – mer luisante,
Le soleil – ballon de feu,
Sillonne des oiseaux –
Il y avait un bâtiment,
Tres doux et tres accueillant,
Avec des fenetres molles,
Qul tous l'appelaient l'ecole.

Les pupitres en caramel,
La chaire en solide miel,
On ecrivait avec cu chocolat
Sur le tableau noir brillant.
On apprenait en chantant
Mais tout a fait serieusement.
Et a la place d'une bonne note
On recevait une grande carotte.

**Nicoleta Dranca
(VIII B)**

DIALOGURI VESELE

I. Copilul: – Mamă, am luat astăzi un zece!

Mama: – Mă bucur! La ce?

Copilul: – Patru la matematică, trei la fizică și trei la geografie.

II. Profesoara: – Ce a făcut Ștefan cel Mare când a împlinit douăzeci și cinci de ani?

Elevul: – A trecut în al douăzeci și șaselea...

III. Tatăl: – La ce înveți acolo?

Gigel: – La istorie.

Tatăl: – Ia să vedem!... Când a avut loc primul război mondial?

Gigel: – Când... a vrut el. (Un alt răspuns posibil: – După al doilea!)

IV. – Mămico, să știi că doamna noastră învățătoare trebuie vaccinată cu ser antirabic!

– De ce, a mușcat-o vreun câine turbat?

– Nu, dar de câte ori mă pune să spun tabla înmulțirii, spune că îi vine să turbeze...

V. – Ce diferență este între un hipopotam și o gumă de mestecat?

– Hipopotamul nu face baloane, pe când guma face...

VI. – Tăticule, tu știi că paralela de 45° trece prin țara noastră?

Tatăl, citind ziarul:

– Da...? Cam pe la ce oră?

VII. La facultate, profesorul:

– Ce te-a determinat să-ți alegi profesia de pedagog? Dă-mi cel puțin două motive!

– ...Iulie și...august.

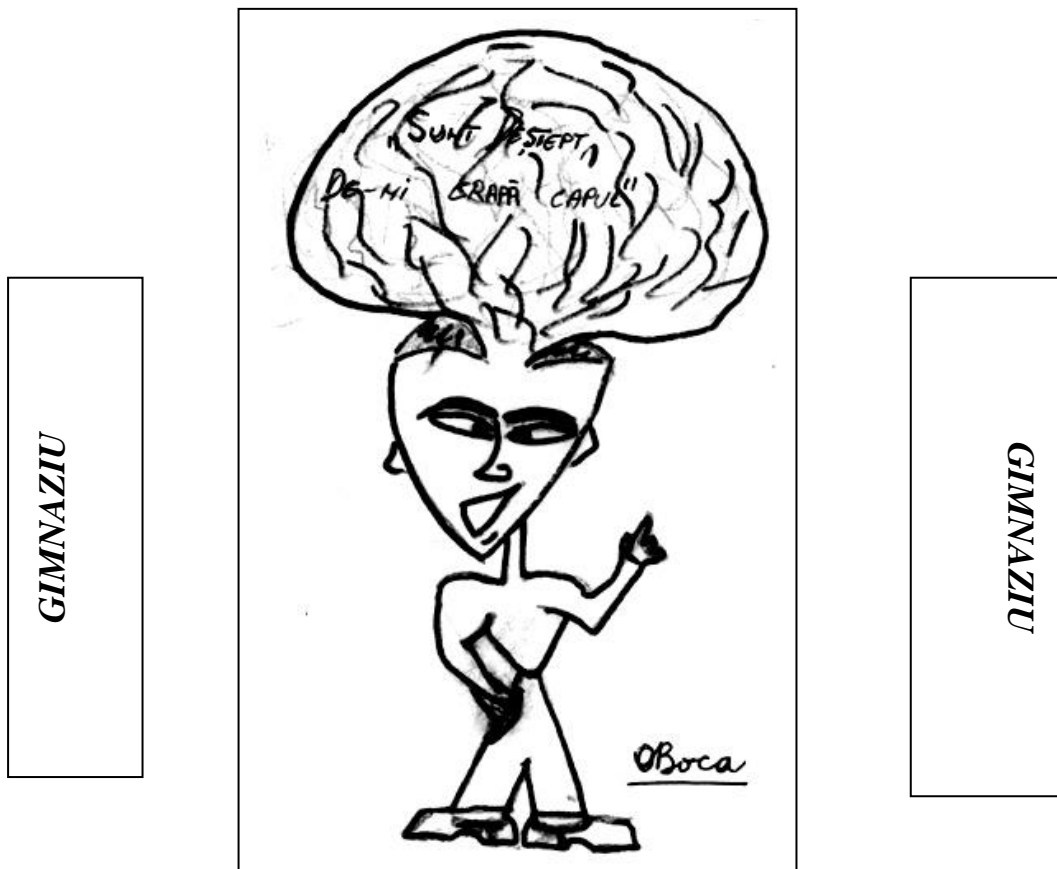
VIII. La librărie:

- Aș dori un ghid de conversație pentru limba latină!
- Nu avem, domnule! Latina este o limbă care nu se utilizează în circuitele turistice!...
- Și atunci ce limbă se utilizează în America Latină?!

IX. Un elev își caută de zor caietul de teme acasă la matematică. Profesoara:

- Ai găsit caietul?
- Da, dar îl mai caut... (!)

*Realizate, auzite sau adaptate de
Diana Sbiciuc (VII A)*

SUMAR

Prof. Traian Nistiriuc Ivanciu – La început de drum	1
Ionuț Hrișcă – Cuvântul – de E. Dikson (traducere)	1
Prof. Ortenzia Filipciuc – Din istoricul școlii (I)	2
Eduard Nisioi – Toamna	3
Andreea Tănase – Ochii tăi, albaștrii	3
Ing. Ion Ulian – Am fost elev la această școală	4
Anca Piticariu – O respectuoasă amintire	5
Corina Prundean – Iubirea și natura în poezia lui Eminescu	6
Nicoleta Dranca – Steaua de la Ipotești	7
Adriana Porcuțan – Sunetul muzicii în poezia eminesciană	8
Andreea Tănase - Toamna	9
Adrian Romaga, Diana Sbiciuc – Ancheta noastră	10
Valentina Hău – Văleanu – Chestionar ecologic	15
Ovidiu Boca – Ascultați colinda noastră! (Folclor)	16
Vasilică Nisioi – Urătură – (Folclor)	17
Damiana Piticari – Fulgul	19
Eduard Nisioi – Iarna pe Rarău	19
Bogdan Vranău – Cântecul Senei – de J.Prevert (traducere)	20
Ionuț Hrișcă – Prințul și mingea de bowling (traducere)	21
Ionuț Hrișcă – Întrebarea zebra – de Silverstien (traducere)	21
Georgeta Nisioi, Dan Ciocoiu – Perle... fără carate	22
Nicoleta Dranca – Une ecole douces comme le miel	23
Diana Sbiciuc – Dialoguri vesele	24

2001

ianuarie						
lu	ma	mi	jo	vi	sî	du
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				
3:☉9:☽16:☿24:♂						

februarie						
lu	ma	mi	jo	vi	sî	du
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28				
1:☉8:☽15:☿23:♂						

martie						
lu	ma	mi	jo	vi	sî	du
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	
3:☉9:☽16:♂25:♂						

aprilie						
lu	ma	mi	jo	vi	sî	du
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						
1:☉8:☽15:♂23:♂30:♂						

mai						
lu	ma	mi	jo	vi	sî	du
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			
7:☉15:♂23:♂30:♂						

iunie						
lu	ma	mi	jo	vi	sî	du
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	
6:☉14:♂21:♂28:♂						

iulie						
lu	ma	mi	jo	vi	sî	du
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					
5:☉13:♂20:♂27:♂						

august						
lu	ma	mi	jo	vi	sî	du
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		
4:☉12:♂19:♂25:♂						

septembrie						
lu	ma	mi	jo	vi	sî	du
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
3:☉10:♂17:♂24:♂						

octombrie						
lu	ma	mi	jo	vi	sî	du
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				
2:☉10:♂16:♂24:♂						

noiembrie						
lu	ma	mi	jo	vi	sî	du
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		
1:☉8:♂15:♂23:♂30:♂						

decembrie						
lu	ma	mi	jo	vi	sî	du
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						
7:☉14:♂22:♂30:♂						

La mulți ani!!!
2001

2000

Anul EMINESCU